

Balettcipőkben

Evről évre figyelemmel kísérik M. Kádár Andrea balettskolájának vizsgálóadást. A fogalmazás kissé pontatlan, az iskola valójában a Postás művelődési ház (korábban a Juhász Gyula művelődési központ volt), s a vizsga sem több — sem kevesebb persze — a nyilvános bemutatónál, ahol hivatalos osztályzatokat nem osztanak. Mégis fontos, hogy legyen. Amiképpen lakásokat a betonra, tetőt a lakásokra lehet csak építeni, ez a tanfolyam, a maga száz körüli létszámával, a balettképzés általános iskolája: hasznát (egyebek között) a Tömörkény gimnáziumban már második esztendője bevezetett szaktagozat, s vele együtt a színházi utánpótlás látja, vagy láthatja. S miután a színházi balett nálunk még nem jár spicc-cipőben, sokkal inkább gyermekcipőben, a Postás művelődési ház gondoskodása úgyszólván fölbecsülhetetlen. Kiváltság, ha a gyerekeket mozgáskultúrára nevelő szakmai buzgalom egyéb általános, pedagógiai kamatait is hozzávesszük...

Vasárnap délelőtt a kánikula dacára zsufozásig megtelt a Szegedi Nemzeti Színház. A balettskola aprajánagyja föllepített a világot jelentő deszkákra, míg alant, az orchesterben, a színházakból alakult kamarazenekar játszott (a zenét Markó Leó választotta, javarészt ismert, klasszikus anyagból). Az ütemesen pergő műsorban fölvonult a balett- és tánc történelem, keringőtől a menüettig, polkától a charlestonig, mazurkától a beatig, s ami föltűnt, cseppet sem egyedi jelenség: csak elvétve találtunk fiúkat. Úgy hírlík, M. Kádár Andrea utóljára vezette a vendégeit a reflektorok elé: nyugdíjba készül. S bár a meghívó műsorfüzet biztatóan föltűnteti, beiratkozás a jövő tanévre augusztus 25-től, reméljük, a kitűnő pedagógus távozásával nem szűnik meg a balettképzés a postásoknál.

N. I.

Kinevezés

A Minisztertanács Lakatos Ernőt, a Tájékoztatói Hivatal általános elnökhelyettesét — érdemei elismerése mellett — e tisztségéből felmentette, és egyidejűleg a Magyar Távirati Iroda vezérigazgatójának első helyettesévé kinevezte.

A Minisztertanács Lengyel Lászlót, a Tájékoztatói Hivatal általános elnökhelyettesévé kinevezte. (MTI)

Ifjú matematikusok

Közöttük az 1977. évi Arany Dániel matematikai tanulmányi verseny eredményeit. A második osztályos matematika I. tagozatos osztályok versenyében Hajnal Péter a Radnóti Miklós Gimnázium tanulója első helyezést ért el. (Tanára: dr. Bánfalvi Józsefné.)

A matematika II. tagozatos osztályos tanulók versenyében II. díjban részesült Szendrei György, a Ságvári Gimnázium tanulója. (Tanára: Csúri József, Kállai István.) Az általános tagozatos tanulók versenyében III. díjban részesült Ökrös Károly, a Ságvári Gimnázium tanulója, (tanára: Kállai István). A matematika I. első osztályos tanulók versenyében

Pécsi képzőművészek tárlata Szegeden

Somogyi Károlyné felvétele

A megnyitó pillanatai a tárlaton

Jelentős képzőművészeti esemény színhelye volt vasárnap délelőtt a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Keptára. A szegedi képzőművészek múlt évi vendégszereplésének viszonzásaként ezúttal Pécs képzőművészei látogattak városunkba, s léptek közönség elé. Huszonöt alkotóművész munkái reprezentálják a pannon „főváros” kortárs képzőművészetét. Forgó Pálnak, Szeged város tanácsa művelődésügyi osztályvezetőjének köszöntő szavai után a tárlatot — melyet Szeles Zoltán művészettörténész rendezett — Csorba Tivadar, a pécsi városi tanács művelődésügyi osztályának vezetője nyitotta meg. A műsorban közreműködött Barth István és Bizse Ágnes.

Véletlen törekvés-e, hogy hazánk nagy városai az érdeklődés és egymás iránti figyelem jobbait nyújtják egymásnak az utóbbi években? Pusztán kuriozitás-e, hogy Pécs és Szeged egyre inkább figyelő-mérlegelő szemmel tekint egymás kulturális-művészeti eseményeire, keresi a közös eredmények dobantódeszkáit, egészséges versengésre invitálja egyik a másikat, néha kimondatlanul, máskor nagyon is „vastagon” fogalmazva! A kérdésekre egyértelmű nem a válasz! Hiszen nem kellett különösebb nekibuzdulás sem, elméleti-kezdő okoskodás sem ahhoz a felismeréshez, hogy Budapest után a nagyvárosok — Pécs, Szeged, Debrecen, Miskolc és társaik — kezében van a kultúra, a művelődés kormányzópálcája. S az sem titok, hogy ezeknek a városoknak kulturális-művészeti kézfogásai új horizontokat szakíthatnak föl közös munkánk számára. Szeged és Pécs között eddig is volt, hol szervezett, hol véletlenszerű vagy személyes ismeretségekből származó kapcsolat. Jó néhány éve rendszeres vendégei voltak a szegedi deszkáknak a Pécsi Balett táncosai, bemutatta a múzeum Lantos Ferenc Ter-

mészet — látás — alkotás című didaktikai sorozatát (sőt, két vagy három kertdekorációját városunknak is ajándékozta), nem titkolhatjuk, hogy a két város tévé-stúdiójának műsorait egy mérlegen patikázzuk. Tavaly új fejezetet igyekeztek nyitni a szegedi képzőművészek, amikor közös tárlaton gyűjtötték össze alkotásaikat, s elzarándokoltak vele a Mecsek aljára, hagyományt teremteni. S íme, most itt a válasz, huszonöt pécsi képzőművész alkotásainak képtárlatát, város reprezentáló tárlatot, nem tagadhatja meg önmagától az összehasonlítás izgalmat.

Pécs mai képzőművészete más hagyományokon sarjadt, mint a szegedi. S ennek a hagyománynak olyan összetevői is vannak az örök „istokolák”, a táj karaktere és egyebek mellett, mint az oly sokat emlegetett, de csak ritkán pontosított „pannon szellem”. Arról nem is beszélve, hogy a kortárs művészeknek valami módon kapcsolódniuk kell olyan, élelünkben klasszikussá nőtt mesterekhez, mint a Pécsét élő Martyn Ferenc, vagy a múzeumnyi értékkel szülő, városát megajándékozó Victor Vasarely.

Kanadai miniszter Budapesten

Bondor József építésügyi és városfejlesztési miniszter meghívására Budapestre érkezett André Ouellet kanadai lakásügyi és városfejlesztési miniszter és kísérete. Hétfőn megkezdődtek a megbeszélések, amelyeken áttekintik a kétoldalú kapcsolatokat alakulását.

Egyszerűsítés az ügyvitelben

Újabb lépés az ügyvitel egyszerűsítése felé: a Minisztertanács határozatának megfelelően a tárcák, így a kulturális minisztérium is felülvizsgálja és megújítja a statisztikai rendszert, az információs folyamatát.

A minisztériumok javaslatai alapján tárcaközi koordinációs bizottság dolgozza ki

az intézkedési tervet, amelyet 1978. január 1-től alkalmaznak.

Az új statisztikai rendszer az eddigienél átfogóbb képet nyújt a közművelődésről, segítségével jobban elemezhetik az eredményeket, figyelemmel kísérhetik a fejlődést,

Hat betű

Jó, ha a gyerekek is időben megismerik a jelentését annak a szónak, hogy „tolvaj”.

Meg azt is, mi a teendő, hogy rá ne süssék valakire.

Minap az egyik tarjáni áruházban a hentespult mögött ugrott ki az eladó nagy hirtelen, de aki miatt ugrott, idejében észrevette. Kapkotta is papucsát — a mellette állók is csak az elhagyott kosárra és a széthullott cukorkákra lettek figyelmesek. A járőrelők csak egy piros arcú, szaladó kisgyereket láttak az utcán.

Az eladó legyintett. Napi jelenet ez. „Mit tegyünk?”

— jegyezte meg a közelben állóknak. Egy anyuka váratlanul megfelelt a szó-noki kérdésre: „Tegyék magas polcra a cukorkát, hogy gyerek ne érje el! A gyerek nem tud magának parancsolni, s venné, még ha kilószám eheti is otthon!”

Bizony, ez nem is rossz ötlet.

Egyrészt, mert az a szülő tesz jól gyerekeinek, aki

nem tömi a cukorkát csemetéjébe, hanem óvja a fogát. De ez akkora ellentmondás szülők és gyerekek között, hogy éppen elég egyensúlyt találni — s erre tálcán (illetve: alacsony polcon!) kínáljuk az alkalmat. A prédikáció nem tudja ezt ellensúlyozni! Sok-sok felnőttél sem, tudjuk.

Csak hogy a felnőtt — tegye azt a boltban, vagy a munkahelyén — felméri a lopás jelentőségét. A kockázatot tudatosan vállalja, a megőrzés és büntetés kockázatát. A szigor is ehhez szabott, az erkölcsi megítélés is súlyosabb.

De nekünk kell róla gondoskodni, hogy nem elég éber figyelmünket kizárts-va a gyerekek egy-egy csoki vagy zacskó cukor elcsenésének „sikerélményéhez” ne jussanak.

Itt a vakáció, sok a napközben egyedül hagyott gyermek. Vigyázzunk rájuk, akadályozzuk meg az efféle „csínyeket”.

Sz. M.

Megtartották a megyei úttörőgárda-szemlét

Opusztaszeren, az Árpád-emlékműnél rendezték meg vasárnap a III. Csongrád megyei úttörőgárda-szemlét. Bódi György, a KISZ Csongrád megyei bizottsága első titkára köszöntötte az egybegyűlt 35 úttörő honvédelmi rajt 350 pajtását. Az eseményen részt vett többek között Mihálik Ferenc, az MHSZ megyei titkára, valamint Pádár Lászlóné, a megyei úttörőelnökség elnöke.

Az ünnepélyes megnyitó után a csapatok vidám hangulatban kezdték meg a versenyeket. Külön versenyeztek az úttörő munkásőr és honvédelmi rajok, valamint a közlekedési, a tűzoltó és a határőr harci brigádok.

A következő eredmények születtek: Munkásőr: fiúk: 1. Makó, 2. Földeák, 3. Hódmezővásárhely. Közlekedési: fiúk: 1. Makó, 2. szentesi járás, 3. Szentes. Honvédelmi: fiúk: 1. Csongrád, 2. Ásotthalom, 3. Hódmezővásárhely. Tűzoltó: fiúk: 1. Mindszent, 2. Csongrád, 3. Zsombó. Lányoknál: 1. Debrecegyház. Határőr: fiúk: 1. Mórahalom, 2. Deszk, 3. Apátfalva.

A győztes harci brigádok közül a munkásőrrajok első és második helyezette, a tűzoltórajok első helyezette, valamint a honvédelmi rajok első helyezette jutalomból zánkai táborozáson vehet részt.

Képernyő

Szombati furcsaságok

Az idő pénz. Az idő pedig mindig kevés, mert a nap csak huszonegy órából áll. A legtöbb időre a legfoglaltabb embernek van szüksége; és ki a legfoglaltabb ember? Az, aki népbizletben kell gondolkodni, akinek dolgai országo-

sak. A tévé új sorozatának (Beszéljünk meg!) második adása előtt eltörpített a felnőtt ember: vajon miért nem mondták a kérdéseket, hogy a gyerekek kérdéseit tanáraik is megválaszolhatják? Aztán — hallgatva a gyerekságírók párbeszédét Pozsgay Imre kulturális miniszterrel és Berecz János-sal, az MSZMP KB külügyi osztályvezetőjével —, erre rá is jött. Ez a műsor ugyanis a szocialista demokrácia gyakorlására tanítja meg a gyerekeket, és nemcsak azokat, akik ott ülnek a kamerák előtt, hanem valamennyit. És ezért érdemes szankítani az oly drága és kevés időből!

Aki akart, közelebb juthatott egy magyar irodalmi remekműhöz, megérthette a polgári humanizmus egyik legszebb alkotását. Nem könnyű olvasmány pedig. Olvasmányt mondok, mert a Jónás könyvének enjambement-okon átfutó sorait ol-

vasva nehezebb megérteni, és ez csak egyik dolog. A pontos hangsúlyok, a dinamikai szerkesztettség, a szóveg értelmezése már előadói segítség a műhöz. Gáti József egyszerűen színháza a szombati képernyőn a nagy költő és a megérett, kitűnő előadóművész szerencsés találkozására volt. Gáti különösebb gesztusok nélkül tolmácsolta a veretes költeményt, hagyta, hogy a szóveg gesztusai érvényesüljenek, hogy elővilágolják a jónási tragédia; alázatos volt, s ettől emelkedett magasra.

Miről beszélget kettesben két férfi? Természetesen a nőkről! Ezek a dialógusok körülbelül egyidősek az emberiséggel, ebből következően realizmusuk valóságuk patinás közhelysorrá nemesedett; hogyaszongya: akár megnősülünk, akár nem, úgyis megbánjuk, meg, hogy tulajdonképpen mindig is a női személyek viselték az igazi kalapokat, meg, hogy a lányok, a lányok, a lányok angyalok, és így tovább záróráig, vagy az idők végeze-téig.

Szóval valami ilyesfélével kezdődött a Kamara Varieté tévékirándulása (Ofelsége, a nő). Am ettől még lehetett volna jó is a műsor. Nem volt az. A viccek szakállal-

sak, a paródiák porosak voltak; az énekesek óségi dalokat adtak elő. Egy szó mint száz, az efféle produkciók kísérőnek valók a bákrakban lehörpített konyakokhoz, és nem a képernyőre, hetven percen át.

Czigány Györgyöt szavartartó riporternek ismerhet mindenki. Pontosabban csak ismerhette. Immáron másodsorra ígér valamit, amit nem teljesít; költészetet és játékot huszonöt percen. Hogy nem az ő hibája — lehetséges. A legutóbbi adás óta változott a műsor címe is. Akkor még Vitri-olvasókör volt, ám miután kiderült, hogy a vitriolról teljesen megfeledkezett a szerző és a riporter is, maradt a mostani: Vidám olvasókör. A címből a második részt maradtalanul sikerült megvalósítani. Az elsővel voltak a bajok. Kiss Dénes, az egyébként kitűnő költő, ama-tói nyelvezeti leleményeit találta fel, valamint székeszereket mutatott be fából — vaskarika gyanánt. Egy ilyen szóékszer minden kisgyermek ismer, így van, hogy abrakadabra. Ennél többet nem érdemes megtanulni. Kíváncsi vagyok, nemcsak az újabb adást, az újabb címváltoztatást is.

Petri Ferenc